

Lezingen van dit weekeinde (19de zondag door het jaar)

De eerste lezing is genomen uit het eerste boek *Koningen*. Na een lange reis komt de profeet Elia aan bij de berg Horeb en brengt daar de nacht door. Maar de Heer roept hem naar buiten en trekt aan de profeet voorbij. 'Voor Hem uit ging een hevige storm, die bergen deed splijten en rotsen verbrijzelde. Maar de Heer was niet in de storm. Op de storm volgde een aardbeving. Maar ook in de aardbeving was de Heer niet. Op de aardbeving volgde vuur. Maar ook in het vuur was de Heer niet. Op het vuur volgde het suizen van een zachte bries. Zodra Elia dit hoorde, bedekte hij zijn gezicht met zijn mantel, ging naar buiten en bleef staan aan de ingang van de grot.'

In de tweede lezing uit de brief van *Paulus* aan de christenen van Rome heeft de apostel verdriet over zijn eigen volk: 'Wat ik nu ga zeggen, is de volle waarheid. Christus weet dat ik niet lieg: ik ben kapot van verdriet over mijn eigen volk. Echt, ik meen het, de heilige Geest weet dat het waar is. Ik ben ziek van verdriet. Ik zou willen dat ik mijn volk, mijn eigen mensen, kon helpen. God zou mij mogen straffen en bij Christus weghalen, als ik mijn volk daarmee het geloof kon geven' (BGT). In de evangelielezing volgens Matteüs zei Jezus nadat Hij de mensen te eten had gegeven (door het breken van vijf broden en twee vissen) en had weggestuurd, tegen zijn leerlingen om alvast met de boot vooruit te gaan naar de overkant van het meer. 'Toen hij hen weggestuurd had, ging Hij de berg op om er in afzondering te bidden. De nacht viel, en hij was daar helemaal alleen. De boot was intussen al ver van de vaste wal verwijderd en werd, als gevolg van tegenwind, door de golven geteisterd. Tegen het einde van de nacht kwam Hij naar hen toe, lopend over het meer. Toen de leerlingen hem op het meer zagen lopen, raakten ze in paniek. Ze riepen: 'Een spook!' en schreeuwden het uit van angst. Meteen sprak Jezus hen aan: "Blijf kalm! Ik ben het, wees niet bang!" Petrus antwoordde: 'Heer, als u het bent, zeg me dan dat ik over het water naar U toe moet komen.' Hij zei: "Kom!" Petrus stapte uit de boot en liep over het water naar Jezus toe. Maar toen hij voelde hoe sterk de wind was, werd hij bang. Hij begon te zinken en schreeuwde het uit: 'Heer, red me!' Meteen strekte Jezus zijn hand uit, hij greep hem vast en zei: "Kleingelovige, waarom heb je getwijfeld?" Toen ze in de boot stapten, ging de wind liggen. In de boot bogen de anderen zich voor Hem neer en zeiden: 'U bent werkelijk Gods Zoon.'

Na de eerste lezing zingen we Psalm 34: 'Ervaart het, ziet: mild is de Heer'.

(BGT: Bijbel in Gewone Taal)